

общих требований к знаниям и умениям по информационной культуре как элементы высшего образования в информационном обществе.

Ключевые слова: *информационная культура, информационная грамотность, компьютерная грамотность, информационная компетенция, высшее образование, информационное общество.*

УДК 340.12:378.4/.6

ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: СУТНІСТЬ ТА ЕТАПИ ЗДІЙСНЕННЯ

Клімова Галина Павлівна

доктор філософських наук, професор,
кафедра соціології та політології,
Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого,
Україна, м. Харків
e-mail: klimova55@gmail.com
ORCID: 0000-0002-6533-199X

У сучасних умовах Україна взяла курс на створення інноваційного суспільства. Ефективно реалізувати цю мету можна буде з одного боку, завдяки вдосконаленню законодавства й державного управління та, з другого – через забезпечення високого рівня правової культури громадян, найважливішу роль в формуванні якої відіграє їх правове виховання.

Правове виховання – це один із видів соціальної діяльності, що проявляється у співпраці державних органів, системи освіти, громадських організацій, покликаної перетворити правові ідеї і вимоги на особисті переконання громадян і норму їх правомірної поведінки, розвинути їх соціально-правову активність, сформувати правову культуру у цілому – зміцнити політико-правові відносини в суспільстві, які ґрунтуються як

наслідок, на принципах законності [1, с. 110]. Виходячи з цього, правове виховання як діяльність має трієсту ієрархію цілей:

- формування системи правових знань (найближча мета);
- формування правового переконання (проміжна мета);
- формування мотивів і звичок правомірної, соціально активної поведінки (кінцева мета).

Серед різноманітних інституцій, як суб'єктів правового виховання найважливіша роль відведена вищій школі.

У подальшому, на наше переконання, правове виховання студентів як тієї частини молоді, яка стоїть на порозі дорослого життя, готується до несення повної відповідальності за всі свої рішення та вчинки, буде потребувати не меншої уваги. Студентська молодь – це у майбутньому соціально-культурна основа інтелігенції. Через кілька років вона стане «ядром» української еліти. Сьогоднішні студенти у майбутньому можуть стати працівниками владних структур, державними діячами, політиками, фахівцями в галузі ринкового господарства, соціально-культурної сфери тощо. Тому правове виховання студентів у вищих навчальних закладах має бути організовано на високому рівні й стати логічним продовженням виховання і навчання, розпочатого в сім'ї, дошкільних закладах і школах. Випускники ВНЗ повинні вміти впевнено й чітко використовувати норми базових правових актів і механізми поводження (певну послідовність дій) в будь-якій ситуації, що має юридичне значення. Серед них: влаштування на роботу і захист своїх трудових прав, купівля-продаж і оренда нерухомості та земельних ділянок, відносини із правоохоронними органами та судом (у ролі затриманого, підозрюваного, свідка, позивача, відповідача тощо).

Правове виховання покликане надати студентам знання щодо:

- місця і ролі права в суспільстві, напрямків і принципів правового регулювання;
- норм та інститутів різних галузей права в межах, необхідних для побутової, навчальної, трудової, суспільної діяльності;

А також допомогти набути навички застосування права в конкретних ситуаціях, комплексних характеристик варіантів вчинків не тільки як правильних або неправильних, поганих чи хороших, й законних і незаконних і сформулювати: ставлення до права як до високої соціальної цінності, носія ідеї справедливості, до правозастосовчої практики як до забезпечення життя закону, внутрішню готовність до дотримання правових принципів і конкретних вимог правомірної поведінки, намагання сприяти правомірній поведінці інших осіб.

При цьому важливо, щоб перераховане вище було сприйняте студентами не тільки на інформаційному, а й на емоційному рівні, щоб вони завжди додержувалися та керувалися принципами і вимогами права, були готові і вміли діяти відповідно до правових норм.

Отже, процес правового виховання студентів повинен проходити певні стадії:

1. *Когнітивну стадію*, на якій відбувається ознайомлення студентів зі здобутками правової культури, національним законодавством і юридичною діяльністю.

2. *Емоційну стадію*. На цій стадії формується позитивне психологічне ставлення студентів до права і правомірної поведінки.

3. *Поведінкову стадію*, на якій корегується соціальна поведінка студентів за допомогою правових стимулів і правових обмежень.

Правове виховання студентської молоді може розвиватися у декількох напрямках:

- залучення студентів до державотворчого процесу;
- залучення студентської молоді до участі в правоохоронних та правоосвітніх заходах державницького спрямування;
- участь у студентському самоврядуванні, зокрема: робота студентської молоді в комісії з дисципліни і порядку, факультетських та загальних радах ВНЗ;

– виступи студентів на конференціях, симпозиумах, а також перед трудовими колективами на правові теми тощо.

Таким чином, здійснення правового виховання студентів у вищій школі сприяє формуванню їх правової культури, що виступає найважливішою умовою становлення інноваційного суспільства в Україні.

Список використаної літератури

1. Клімова Г. П. Правове виховання громадян України в сучасних умовах / Г. П. Клімова // Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. – Харків, 2009. – № 1. – С. 108–114.

УДК 342.727(477)

ПРАВО НА СВОБОДУ СЛОВА ЯК ВИМІР ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА

Ковальський Віктор Семенович

доктор юридичних наук, професор,

шеф-редактор газети

«Юридичний вісник України»,

Україна, м. Київ

e-mail: Kovalsky@yurincom.kiev.ua

ORCID: 0000-0002-5684-7724

Анотація. Проаналізовано логічні та нормативні зв'язки понять «право на свободу слова» та «правова культура» у контексті верховенства